

(המשך מעמוד 21)

עוד שלוש נפשות בתחום מחייתו המצומצם, צם, ניקא. "מה ששבר לי את גב הגמל היתה השפה שלהן. כל הלילה הן טירטרו לי בשוודית. זה שיגע אותי. אחרי שבועיים נאלצתי לברוח מהבית. כמה ימים הסתר בכתי כמו נודד, אתר"כ החלטתי שזה לא עסק. מה אני, משרד התיירות, שאני צריך להסביר פני לחייר? זה הבית שלי, לא?" היה צורך בתושייה מיוחדת כדי להביא ל"הרחקתו" הדיסקרטית. אלא שיותר קל להגיד מאשר לבצע. ה

שלוש גראו מרוצות בהחלט מבסיסן, ר' מה ששבר את גב הגמל, באופן סופי, יותר היה מנהגן של השלוש להשתוף על גג הבית. מאחר שבשוודיה יש מחסור ב"שמש", נהגו השלוש לשוף את כל אבריהן. יום אחד עלה בן אחד השכנים, נער בן 16, לגג כדי להוריד כביסה. הוא בא, ראה, וזינק במורד המדרגות כמוכה אמוק. תוך חמש דקות הגיעו למקום כל ילדי השכונה כדי לחונת באטרקציה. שלוש השוודיות הערומות ניסו למצוא מחסה בחורוץ-הכ"ביסה שעל הגג. אבל הקהל הגלהב שבר

את זכוכית החלון, כדי להיטיב ראות. כשחזר המארח, התברר שהברירה היא: או הוא או הן. הוא העביר את השלוש בחופזה לידידו, בעל דיסקוטק עינבר יוני מרדר, הודיע לוועד הבית הנועם שחזר לה"ית רחוק שקט.

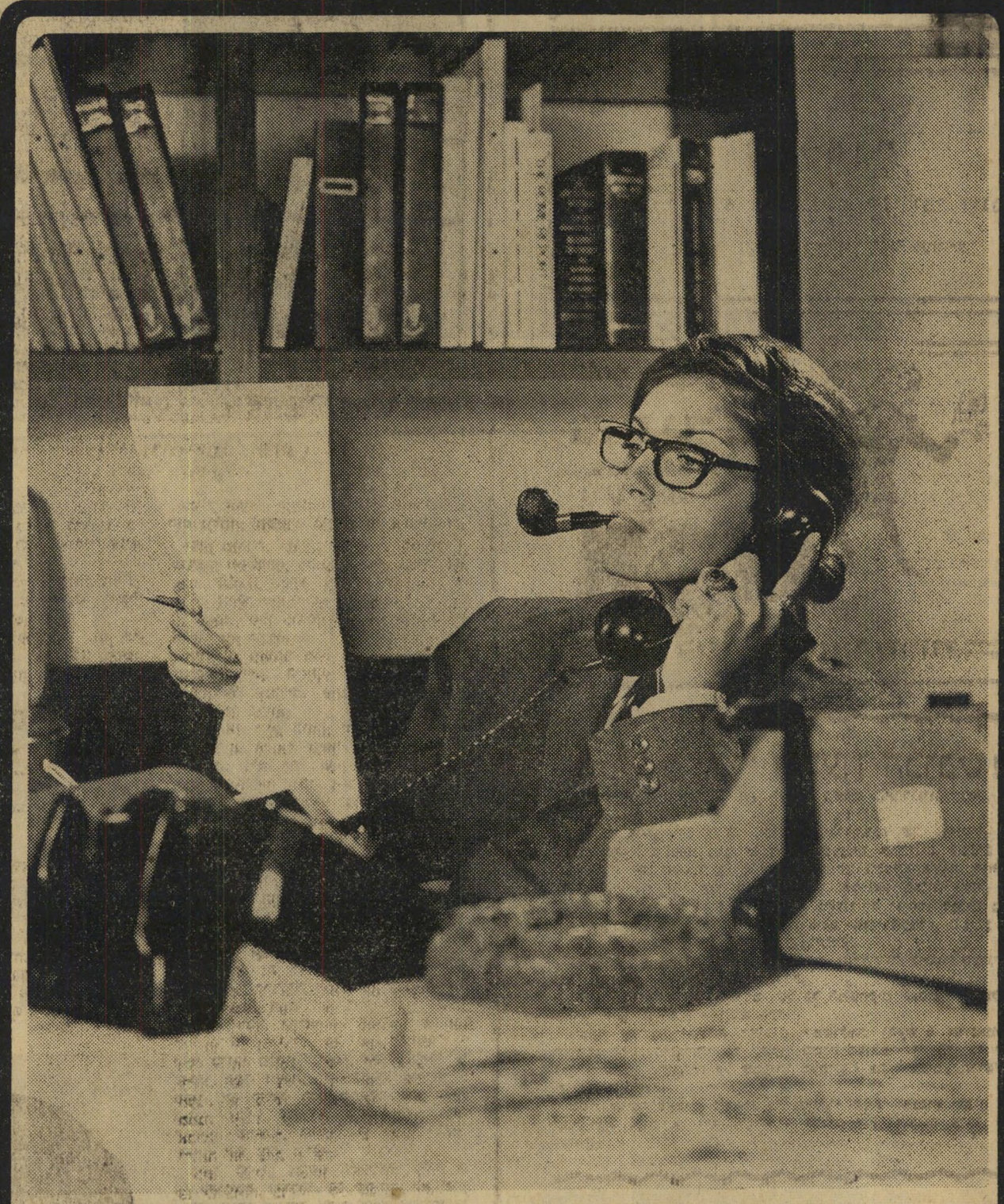
הרושם

הגרדז

יוני אירח את השלוש שבוע, השאיר לבסוף בכיו את דיאנה, שלח את אחו

תה וידידתה הלאה. השלוש המשיכו לבלות בבקרים בכריכות השחייה, להחליף רשמים על חוויות לילותיהן, אותם בילו עתה ב"נפרד. הרשמים, פה אחד היו עגומים: התפעלו תן מהגבר הישראלי הידרדרה פלאים. והן לא התייחסו כלל לכל האשמאים הזקנים שהציעו להן תמורות הנאה חומריות. "כאלו יש בכל העולם," מושכת ליליאן כתף. אכזבתן התייחסה דווקא לצעירים הישראלים בהם נתקלו. "הרושם הוא גדול," קובעת דריה באנגלית המגומגמת שלה. "אבל זה לא זה."

את אשת העסקים של בעלך...

הוא בודאי יודע על הסיכוי הממשי והבלתי רגיל להכפיל את כספו* במבצע "יחרון פוס" בבנק דיסקונט. אבל אם משום מה טרם עשה זאת עד עכשיו, הזכירי לו שלא להחמיץ את ההזדמנות ולהשתתף במבצע המסתיים כבר בסוף חודש ספטמבר. * כל סכום עד 15,000 ל"י.

פרטים מלאים בכל סניפי הבנק
בנק דיסקונט
"הלא לא רק בנק-הלא pd יביד"